

[A. Chr. Andersen.]

da nu heller ingen garanti for, at et offentligt redningsvæsen som det foreslåede giver mere effektivitet.

Brandvæsenet her i landet er en kommunal opgave, og det er rigtigt, at brandslukning udføres af såvel kommunale som private brandslukningskorps. Det almindelige er jo, at slukningen udføres enten af såkaldt købstadbrandvæsen eller af Det Danske Redningskorps Falck-Zonen. I Sønderjylland udføres slukningen i de fleste kommuner af frivillige brandværn. Brandvæsenet kontrolleres af justitsministeriet bl. a. med bistand af distriktsbrandinspektører; det bliver påset, at alt holdes i orden efter gældende lov, og justitsministeriet er af den opfattelse, at der ingen grund er til at ændre det forhold, at det er kommunerne, der har brandvæsenet ordnet under sig. Personlig går jeg ind for, at man stadig væk skal beholde det hos kommunerne; det må absolut være det rigtige.

Da hr. Kurt Brauer i fremsættelsestalen henviser til den fremsættelse, der blev foretaget af forslaget i 1966, må forslagsstillerne stadig være af den opfattelse, som hr. Morten Lange dengang gav udtryk for, at brandslukning stedvis er baseret på meget gammeldags materiel. En sådan påstand må tilbagevises. Det er min opfattelse, at alle brandvæsener i dag har et godt og effektivt materiel, der på forsvarlig måde dækker behovet. Der vil således næppe kunne opnås større sikkerhed med hensyn til brandslukning end ved en stadig udbygning af de nuværende brandvæsener.

Selv om vi har både kommunal og privat ulykkesassistance, tror jeg ikke, at man med nogen ret kan påstå, at denne ikke virker godt. Jeg tvivler på, at man kan opnå noget ved en ændring. Når man ligesom insinuerer, at de private redningskorps' hjælp ikke er helt effektiv, fordi de arbejder for betaling, hvad enten det nu er i konkurrence eller under et monopol, må jeg sige, at jeg tror, at de, der har været ude for at måtte modtage hjælp fra redningskorpsene, er af en anden opfattelse. Hjælpen, der ydes, er absolut så effektiv, hurtig og betryggende, som den kan blive. Jeg tror ikke, man opnår noget ved at bygge det op på en anden måde.

At vi i dag har både en statslig og en pri-

vat redningstjeneste garanterer netop, at der ydes den hjælp, der i den givne situation er behov for. Katastrofer kan jo være af forskellig art og omfang. Når der som nu er mulighed for at supplere lokale redningskorps med enten civilforsvarets eller det militære forsvars assistance, alt efter katastrofens karakter og udstrækning, er der sikret befolkningen den bedste beskyttelse og hjælp, der i det påkommende tilfælde måtte være behov for, en mulighed, der også er gjort brug af i mange tilfælde. Det er muligt, det kan udbygges mere, det skal jeg ikke kunne sige, men det er i hvert fald brugt i adskillige tilfælde også i de senere år.

Vedrørende SF's primære ønske om at få civilforsvaret nedlagt vil jeg gerne henvise til det, jeg sagde ved første behandling af det tilsvarende forslag her den 22. april 1966, og her kun bemærke, at påstanden om, at civilforsvaret under en krig skulle være uden betydning, og at der skulle være grund til at påregne, at civilforsvaret vil blive betragtet som et militært hjælpekorps og blive neutraliseret, må afvises. For selv om civilforsvaret indgår som led i totalforsvaret, opfylder det dog betingelserne i den fjerde Genèvekonvention art. 3, stk. 2, for beskyttelse mod indgreb af fremmed besættelsesmagt. Såvel ved angreb med kernevåben som ved radioaktivt nedfald vil civilforsvaret kunne udrette meget, ligesom der ved en eventuel evakuering er tildelt og indøvet store opgaver for civilforsvaret.

Med hensyn til det overordentlige antal af unge, 5.000, der efter forslaget skal uddannes, svarer det nogenlunde til det antal, der i dag uddannes i civilforsvaret enten ved en længere eller ved den helt korte uddannelse på en måned. Det mest interessante ved dette forslag her fra SF'er, at man foreslår, at kvinder skal have værnepligt. Det kan ikke nægtes, at der er opgaver inden for civilforsvaret, der bedst løses af kvinder, det gælder inden for signal- og socialtjenestegrenene for slet ikke at tale om sygehusberedskabet, men det er dog hidtil klaret på frivillig basis, og mon ikke vi skal fortsætte hermed?

Som sagt for to år siden, forslaget forekommer mig temmelig uovervejende, og de fremsatte bemærkninger synes at tyde på noget ukendskab til de faktiske forhold. Der vil selvfølgelig altid være et og andet,